

de mange nye, kraftigt virkende lægemidler, mod hvis eventuelt skadelige følger det gælder at sikre forbrugerne. Også udvidet oplysning om lægemidlerne og deres virkninger var der enighed om mellem eksperterne og udvalget.

Socialpolitisk udvalg foreslog derfor, at man skulle anbefale indgåelse af en konvention om retningslinier for harmonisering af reglerne om farmaceutiske specialiteter og samarbejde om kontrollen med disse; endvidere oprettelse af et nordisk lægemiddelnævn som normgivende, rådgivende og kontrollerende organ og af et nordisk lægemiddelfond til at støtte forskning, uddannelse og information på området.

Det samlede råd vedtog henstillingen med 42 stemmer, mens 2 stemmer var blanke.

6. Samarbejde på musikterapiens område (A 179).

Det er konstateret, at musik er et nyttigt terapeutisk hjælpemiddel ved behandlingen af psykiske og somatiske lidelser, fremfor alt hos cerebralparetiske, psykotiske og mentalt tilbagestående børn. På forslag af et par medlemmer opfordrede rådet derfor regeringerne til at undersøge mulighederne dels for et samarbejde om forskningen på musikterapiens område, dels om fællesnordisk produktion af undervisningsmateriel i form af bøger, instrumenter o. l. Dette skete ved rekommandation nr. 17, der vedtoges med 43 stemmer.

7. Grænsekommunalt samarbejde (A 171 og A 227).

En af de mange nye former, nordisk samarbejde har antaget siden Anden Verdenskrig, er samvirket mellem naboer på begge sider af en landegrænse eller — for Øresundsområdet — på begge sider af et forenende vandområde. Denne udvikling er blevet fremskyndet bl. a. ved Nordisk Råds virksomhed. Størst aktivitet er udfoldet på Nordkalotten over både den norsk/svenske og den svensk/finske grænse, men også mellem Trøndelagen og Jämtland, i egnen mellem Kongsvinger i Norge og Arvika i Sverige, og inden for Øresundsområdet arbejdes der på en stadig nærmere økonomisk og personel tilknytning. I visse områder er der oprettet samarbejdsorganer, således en delegation i den såkaldte ARKO-region (Arvi-

ka-Kongsvinger) og mellem Vestsåne og Østsjælland Øresundsrådet.

Det er imidlertid uklart, om og i hvilket omfang den gældende kommunallovgivning lægger hindringer i vejen for udviklingen af et langt mere integreret samarbejde mellem de pågældende områder. (De danske statslige høringsinstanser tvivler dog på, hvorvidt der foreligger noget behov for lovændringer). Med henvisning til uklarheden besluttede Socialpolitisk udvalg at foreslå rådet at vedtage en henstilling til regeringerne om at udrede behovet og mulighederne for sådanne ændringer i kommunallovgivningen og anden lovgivning, at der kan skabes faste legale former for samarbejdet over rigsgrænserne. Rådet fulgte udvalget og vedtog rekommandation nr. 22 med 37 stemmer.

8. Sigøjnernes forhold i Sverige og Finland (A 198).

Et specielt finsk og svensk problem udgør de ca. 5.000 sigøjnere i Finland og de ca. 1.000 i Sverige, af hvilke sidste ca. 500 i de seneste år er indvandret fra Finland. Da næsten alle finske sigøjnere er fastbosiddende i Finland, er de statsborgere i landet og nyder derved automatisk ret til at drage til Sverige for at søge arbejde og dér nyde godt af den svenske sociallovgivning på linie med svenske statsborgere.

Der finder i Finland en del diskriminering sted over for sigøjnerne, bl. a. hvor det drejer sig om at leje eller købe bolig eller skaffe sig arbejde. Da tillige deres skoleforhold er vanskelige, deres sundhedsforhold problematiske, deres retsbeskyttelse ikke tilfredsstillende og befolkningens holdning over for dem i almindelighed uvenlig, har et betydeligt antal taget vejen til Sverige, ligesom så mange andre finske statsborgere, der ikke er sigøjnere. Foruden de ovennævnte årsager har også overdrevne forestillinger om de økonomiske forhold i Sverige givet mange lysten til at flytte. I øvrigt er både i Finland og i Sverige sigøjnernes livsforhold ved at ændres på afgørende måde. Stadig flere bliver fast bosiddende. De får direkte økonomisk støtte i et par år, indtil de har tilpasset sig, og man søger også at få dem til at gennemgå i hvert fald grundskolen. Dette sidste er betydningsfuldt, da en for stor analfabetisme vanskeliggør at skaffe dem beskæftigelse. Det er også i de sidste 25 år blevet